

РЕШЕНИЕ

№ 2623

гр. София, 31.05.2011 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 9 състав, в публично заседание на 03.05.2011 г. в следния състав:

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: Камелия Серафимова

при участието на секретаря Анжела Савова, като разгледа дело номер **830** по описа за **2010** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Настоящото административно производство е по реда на чл.145-178 АПК,вр. с чл.9,ал.2 от ЗМДТ.

Образувано е по жалба на „В. ” Г. срещу Акт № РД-22-52/15.12.2009 година за установяване на публично общинско вземане от местна такса за битови отпадъци на К. на С. О..

Развитите в жалбата оплаквания са за незаконосъобразност на издадения административен акт. Твърди се ,че и издадената заповед за назначаване на проверка е незаконосъобразна, като същата е издадена от некомпетентен орган,не притежаващ правомощия да издава заповеди за назначаване на проверка, предвид обстоятелството,че се издава само от Кмета на Общината, а в случая е издадена не от последния, а от временно изпълняващ длъжността К.. Твърди се още ,че в самата заповед за проверка не са посочени фактическите и правните основания за издаването и ,което е съществено нарушение на разпоредбата на чл.59,ал.2,т.4 АПК- не е спазена установената форма за издаване на заповедта за проверката. Сочи се още, че не са представени никакви доказателства, че през процесната 2006 година е извършвано сметоизвозване по отношение на имота, на който се твърди, че е извършено сметоизвозване, като липсват и доказателства за реално извършената услуга през 2007 и 2008 година. Твърди се още, че сградата е придобита в груб строеж, като разрешението за ползване е издадено много по-късно от датата на придобиване и по този начин е преклудирано правото на общината да събира такса за битови отпадъци. Посочва се още ,че не следва да се начисляват и лихви ,защото дружеството не е известно за дължимостта на таксата. Сочи се още, че по отношение на задължението за 2006 година е налице изтекъл давностен срок. Иска се отмяна на оспорения административен акт и се претендират сторените по делото разноски..

В съдебно заседание,оспорващото дружество-„В. ”редово уведомено при условията на

чл.137,ал.7 АПК, се представлява от адвокат Барбалова, редовно упълномощена, която поддържа жалбата на заявените основания и претендира сторените по делото разноски.

Ответникът по оспорването- К. на С. О., редовно уведомен при условията на чл.137,ал.7 АПК, се представлява от адвокат П.,редовно упълномощен, който оспорва жалбата като неоснователна и претендира заплащането на направените по делото разноски.

Административен съд С.-град,след като прецени събраните по делото доказателства,ведно с доводите и възраженията на страните,при условията на чл.142,ал.1 АПК,вр. с чл.188 ГПК, прие за установено следното:

От приложеното Удостоверение за актуално състояние,издадено от СГС е видно ,че оспорващото дружество- е действащо, с основен предмет на дейност, подробно посочен в удостоверението и се представлява и управлява от Изпълнителния директор Р М Г.

От приложения на лист 132 от делото Договор за концесия рег.№ РД-56-2177/06.10.1999 година се установява,че С. О. в качеството на концедент и „ ДИТЦ” в качеството на концесионер са сключили Договор за концесия ,по силата на който концедентът предоставил на концесионера, а последният приел да осъществява следните общински дейности-сметоизвозване, извозване на улична смет, лятно улично почистване,включващо миене, машинно метене, ръчно метене и зимно улично почистване на териториите на следните райони на С. О.- И, Л, И, С, П и Б, за срок от 15 години, считано от 01.10.1999 година.С договора били договорени и останалите права и задължения на страните- в това число задължението на концедента да заплаща на концесионера месечна цена ,формирана от единичната цена на нарядите,умножена по месечната кратност на извършването им, коригирана с усредненото качество на всеки наряд за месеца.

Със Заповед №РД-09-1815/28.10.2005 година,Заместник- К. на С. О. определи границите на териториите на район Л, в който се извършва организирано сметосъбиране и сметоизвозване, подробно изброени, имотите, които не се обслужват от фирмите,сключили договор със С. О. за извършване на организираното сметосъбиране и сметоизвозване, подробно посочени в заповедта, с подробно указание ,че за имотите по т.2 и 3 се оказват услугите по обезвреждане на битови отпадъци в депа или в други съоръжения и чистотата на териториите за обществено ползване.

С Нотариален акт № 164, том IV, рег. № 6684/,дело № 704 от 22.12.2005 година, на нотариус Д Т,оспорващото дружество придобило недвижим имот, изграден в груб строеж-сграда със смесено предназначение с площ от 284 квадратни метра-разгъната застроена площ и дворно място, находящо се в комплекс „3 , №`.

С Решение № 3430.01.2006 година, Столичен общински съвет приел е и одобрил план сметка за 2006 година за дейностите по събиране, извозване , обезвреждане в депа или в други съоръжения на битовите отпадъци и поддържане чистотата на териториите за обществено ползване, определил размера на таксата за битови отпадъци за 2006 година по Наредбата за определяне и администриране на местни такси и цени на услуги, предоставяни от С. О..

На 17.08.2006 година е издадено Разрешение за ползване № ДК-07-330 на жилищна сграда с офиси,ателиета, подземни гаражи на две нива, помещение за банков офис и трезор,сградни В и К отклонения, външно електрозахранване, кабели, външен топлопровод и абонатна станция, находящи се в УПИ, по плана на Г. С.- м. Л-І част, район Л- С. О. с административен адрес- У.” 3

На 24.10.2006 година, дружеството подало Декларация по чл.11а от Наредбата за определяне и администриране на мастни такси и цени на услуги, предоставени от С. О., в която посочило, че по отношение на имота, представляващ банков офис и трезор, находящ се в Г.,район Л ,У.”3 през 2007 година таксата за битови отпадъци ще се определя в зависимост от количеството изхвърлени отпадъци и ще използва един брой съд за отпадъци 2 пъти седмично.

На 01.12.2006 година,оспорващото дружество подало Декларация по чл.17,ал.1 от ЗМДТ за придобития от него нежилищен имот, находящ се в Г. ,У.” 3- банков офис първи

етаж и трезор с посочена отчетна стойност 910179.99 лева трезор, с отчетна стойност-300 265.56 лева и сграда с отчетна стойност-1325 581.17 лева. Общата отчетна стойност на имотите на оспорващото дружество е в размер на 2536 026.72 лева.

С Решение № 34/25.01.2007 година, Столичен общински свет определил размер на таксата за битови отпадъци за 2007 година по Наредбата за определяне и администриране на местни такси и цена на услуги, предоставени от С. О., подробно посочени в него.

Със Заповед № РД-09-2297/29.10.2007 година на К. на С. О. са определени границите на територията на район Л, в които се извършва организирано сметосъбиране и сметоизвозване, имотите, попадащи извън границите на организираното сметосъбиране и сметоизвозване.

На 30.11.2007 година, оспорващото дружество подало декларация по чл.23, ал.1 от ЗМДТ, с която декларирало, че по отношение на имота му, находящ се на У. 3 таксата за битови отпадъци ще се определя в зависимост от количеството изхвърлени отпадъци и ще използва един брой съд за отпадъци тип „Б” 1 път седмично.

С Решение № 87/28.02.2008 година, Столичен общински съвет приел и одобрил План –сметка за 2008 година за дейностите по събирането, извозването и обезвреждането в депа и/или в други съоръжения на битовите отпадъци и за поддържане чистотата на териториите за обществено ползване, определил размера на Такса битови отпадъци за 2008 година, подробно изброени в него.

Със Заповед № ТД-09-2917/21.10.2008 година, К. на С. О. определил за органи по приходите служители на длъжности в Дирекция”Приходи и администриране на местни данъци и такси при С.О., който да извършват установяване, обезпечаване, събиране и контрол на местните данъци и такса битови отпадъци, подробно изброени в заповедта.

С Решение № 492/29.07.2009 година на Столичен Общински съвет е избран Х М Г-Заместник-К. на С. О. за временно изпълняващ длъжността К. на С. О., считано от приемане на решението за срок до полагане на клетва на новоизбрания К..

Със Заповед № РД-09-1600/03.11.2009 година, временно изпълняващ длъжността К. на С. О. наредил на Т И А- старши инспектор в отдел” Местни данъци и такси”Л в Дирекция”Приходи и администриране на местни данъци и такси при С. О. „А. А Ч- младши инспектор в отдел” Местни данъци и такси- Л”, в Дирекция”Приходи и администриране на местни данъци и такси” при С. О. да извършат проверка на „В. „ Г., район Л, В.-ВЕЦ-С с предмет- изпълнение на задълженията по ЗМДТ за местна такса за битови отпадъци за периода -01.01.2004 година до 31.12.2008 година, определил срок на проверката- до 30 дни, считано от датата на издаване на заповедта и посочил, че в същия срок следва да се изготви и представи доклад за извършената проверка за установяване на вземането по ЗМДТ, посочил, че изпълнителният директор на дружеството следва да бъде уведомен за започване на административното производство по реда на чл.26 АПК.

На 23.11.2009 година, Т И А и на длъжност- старши инспектор по приходите в отдел” Местни данъци и такси- Л и А. А Ч на длъжност- младши инспектор по приходите в отдел” Местни данъци и такси” съставили Доклад за извършена проверка № 09-09/008, с който предложили да бъдат установени задълженията на оспорващото дружество за такса битови отпадъци за 2006, 2007 година и 2008 година, подробно посочени в него.

По делото няма доказателства кога докладът е връчен на оспорващото дружество, но на 02.12.2009 година, същото депозирало писмено възражение срещу съставения доклад за извършена проверка, в което изразило несъгласието си с предложението за установяване.

На 15.12.2009 година, ответникът по оспорването издал оспорения Акт № РД—22-52, с който установил задълженията на оспорващото дружество за такса битови отпадъци за периода 2006-2008 година.

Актът за установяване на публично общинско вземане от такса битови отпадъци е връчен по пощата с обратна разписка на 12.01.2010 година на лице Караканева.

По делото са приложени длъжностна характеристика на длъжността- Старши и младши инспектор в Отдел”Местни данъци и такси” при С. О., доказателства, за заплатените услуги от

страна на С. О. , подробни описани .

По делото е назначена ,изслушана и неоспорена от страните съдебно- счетоводна експертиза. От заключението на вещото лице се установява, че услугата сметосъбиране е сметоизвозване за район Л съответно за 2006, 2007 и 2008 година е извършена от С. О., дължимата такса за битови отпадъци от В. за трите години е-за 2006 огдина-10 144.11 лева ,за 2007 огдина-9 148.08 лева, и за 2008 огдина-10 486.90 лева, дължимата лихва за невнесена в срок такса битови отпадъци от „ В. е в размер на –за 2006- по първи вариант- 43334.97 лева, по втори вариант- 5182.18 лева, за 2007 година по първи вариант- 3037.73 лева, по втори вариант 3801.77 лева и за 2008 година по първи варнат-1920.77 лева, по втори вариант -27965.61 лева.

Разпитан в съдебно заседание, експертът заявява ,че поддържа заключението си.

По делото е назначена ,изслушана и оспорена от страна на процесуалния представител на оспорващото дружество допълнителна съдебно- счетоводна експертиза, изготвена от същото вещо лице.От заключението се установява, че услугата по сметосъбиране е и сметоизвозване за район Л и конкретно сектор 4, където попада обектът, належащ се в район Л – У.”З 12 за периода от 01.09.-31.12.32006 година е извършена от С. О. общо 122 пъти , с дължимата такса битови отпадъци от „В.” изчислена при хипотеза на подадена декларация за 2006 година е – първи вариант- за 2006 огдина-3894.37 лева, II вариант за 2006 година-4407.37 лева , а дължимата такса за битови отпадъци от В.”,изчислена по общия ред за 2006 е 10 144.11 лева.

Разпитан в съдебно заседание,експертът заявява,че поддържа и допълнителното заключение.

От заключението на тройната съдебно- счетоводна експертиза,неоспорена от страните се установява, че съгласно предоставената карта на район Л във връзка с предоставената услуга сметосъбиране и сметоизвозване, процесният обект, належащ се на У.”З попада в сектор 4, в който сектор има общо 187 броя контейнери, тип”Б” и сметосъбирането и сметоизвозването се е извършвало ежедневно. От становището на Д Т- Началник РИ” Л цитирано в констативната част на заключението става ясно, че на обекта ,належащ се на У.”З деклариран по чл.17 за периода от 01.09.2006 година до 31.12.2006 година не е поставян контейнер за битови отпадъци и предоставената информация в пункт 1 от становището, касае сметосъбирането и сметоизвозването в сектор 4 на район Л за процесния период, в който сектор попада и У.”З. Размерът на таксата за битови отпадъци при използване на един контейнер тип”Бобър” с обем 1100 литра при честота на сметоизвозване един път седмично възлиза на 3552.04 лева.

Разпитани в съдебно заседание, експертите заявяват,че поддържат заключението си.

С оглед на така установената фактическа обстановка,Административен съд-С. град намира предявената жалба за процесуално допустима,подадена в преклузивния двумесечен срок по чл.140 АПК/ предвид обстоятелството, че в акта не е посочен пред кой орган може да се обжалва- а само по реда на АПК. Жалбата е подадена от процесуален представител на легитимирана страна и при наличие на правен интерес от обжалване.Разгледана по същество,същата се явява неоснователна. Съображенията за това са следните:

Оспореният Акт за установяване на публично общинско вземане от местна такса за битови отпадъци №РД-22-52/15.12.2009 година,представлява индивидуален административен акт по смисъла на чл.21 АПК и като такъв подлежи на съдебен контрол за законосъобразност,по критериите,визирани в разпоредбата на чл.146 АПК/така наречените условия за редовно действие на административните актове. При проверката,съдът следва да прецени актът издаден ли е от компетентен орган и в предписаната от закона форма,спазени ли са процесуалноправните и материалноправните предпоставки за издаването му и съобразен ли е актът с целта на закона.

Оспореният Акт за установяване на публично общинско вземане от местна такса за битови отпадъци № РД-22-52/15.12.2009 година е издаден от компетентен орган- това е К. на С. О., на когото изрично разпоредбата на чл.9б,ал.2 от ЗМДТ предоставила правото да

издава актове по установяване на вземанията на общината от такси. Наред с това, между страните няма спор, че лицето Й Фандъкова заема длъжността К. на С. О., като този факт е ноторно известен и не подлежи на доказване.

При издаването на акта, Кметът на С. О. е спазил процесуално правните разпоредби на АПК. Макар по делото да не съдържат писмени доказателства за уведомяване за започналото спрямо дружеството административно производство по установяване на задължението за такса битови отпадъци, но след изготвяне на доклада в който са обективирани резултатите от извършената проверка по установяването на задълженията за такса битови отпадъци, на 02.12.2009 година, Изпълнителният директор на дружеството е депозирал писмено възражение, в което изразил несъгласието си с предложеното за установяване предвид обстоятелството, че сградите и земите са необитаеми, което пък безспорно сочи, че оспорващото дружество е било наясно със започналото спрямо него административно производство. Абсолютно неоснователен е доводът на процесуалния представител на дружеството, че заповедта за възлагане на проверка, е издадена от некомпетентен орган. На първо място, тази заповед е част от административното производство и същата не подлежи на съдебен контрол. Единственият акт по ЗМДГ, подлежащ на съдебен контрол, е актът на Кмета на общината/ в случая на С. О., с който се установяват задълженията за такса битови отпадъци/. На следващо място, обстоятелството, че тази заповед е издадена от ВРИД К. на С. О. към датата на започване на проверката, а не от К. на С. О., само по себе си не може да опорочи крайния акт, подлежащ на съдебен контрол, защото от една страна, по делото се съдържат писмени доказателства, сочещи че лицето М Г- Заместник- К. на С. О. е избран от Столичен общински съвет да изпълнява длъжността ВРИД К. на С. О. и то до полагане на клетва от новоизбрания К.. На съда е служебно известен фактът, че Й Фандъкова е положила клетва като К. на С. О. на 23.11.2009 година. От възлагането на проверката до 23.11.2009 година, е безспорно, че М Г е изпълнявал длъжността ВРИД К. на С. О.. Следва да се има предвид, че тук няма никакво делегиране на правомощия, а осигуряване непрекъснатост при упражняване правомощията на кметската институция. На процесуалния представител на дружеството са убягнали разпоредбите на ч.42, ал.4 от ЗМСА, постановяващи, че когато пълномощията на К. са прекратени предсрочно, общинският съвет избира временно изпълняващ длъжността К. за срок до полагане на клетва от новоизбрания К.. За временно изпълняващ длъжността К. на общината или К. на района се избира един от заместник-кметовете на общината, съответно на района. Когато няма назначен заместник-К., временно изпълняващ длъжността К. на общината или К. на района се избира по предложение на общински съветник, както и обстоятелството, че ВРИД има всички правомощия, които има и кметът. Неоснователен е и доводът на процесуалния представител на оспорващото дружество, че лицата, които са извършили проверката не притежават правомощия в областта на местните такси, защото от една страна – по делото се съдържат писмени доказателства, сочещи, че лицата извършили проверката, са надлежно оправомощени, а на второ място от приложените длъжностни характеристики на длъжностите - старши инспектор и младши инспектор, безспорно се установява, че на лицата заемащи длъжностите е възложено да извършват проверки и ревизии, а наред с това на лицата им се възлага работа от страна на К. на С. О. и от Заместник- К. на С. О., какъвто е процесният случай. На процесуалния представител на оспорващото дружество са убягнали разпоредбите на чл.4 от ЗМДГ в редакцията към момента на издаване на оспорения акт, че в производствата по установяване на задълженията за такса битови отпадъци, служителите на общинската администрация имат правата и задълженията на органи по приходите, а в производствата по обезпечаване на данъчни задължения - на публични изпълнители, както и, че служителите се определят със заповед на кмета на общината- какъвто е процесният случай.

При издаването на акта, административният орган е спазил материално правните разпоредби на ЗМДГ.

Правната уредба на местните такси се намира в Глава трета- Местни такси на

ЗМДТ, а в раздел първи е регламентирана таксата за битови отпадъци. На общините е предоставено правото да събират местни такси, подробно и изрично изброени, измежду които и такса за битови отпадъци- чл.6 от Закона. Легално определение на понятието „битови отпадъци” е дадено в разпоредбата на параграф 1, т.7 от ДР на ЗМДТ, според която „битови отпадъци” са тези, които се получават в резултат на жизнената дейност на хората по домовете, дворните места, в административните, социалните и други обществени сгради. Законодателят е приравнил изрично към тях и отпадъците от търговските обекти, занаятчийските дейности, предприятията, обектите за отдих и забавление, когато нямат характер на опасни отпадъци и в същото време тяхното количество или състав няма да попречи на третирането им съвместно с битовите. В чл.9 от Закона на местните данъци и такси е предоставено правото на Общинския съвет да приема Наредба за определянето и администрирането на местните такси и цени на услуги, като от 01.01.2003 година събирането на местните такси е предоставено на съответната общинска администрация, като по този начин приходите от местни такси постъпват в бюджета на съответната О.. Видът на местните такси е определен в чл.7 от Закона- прости и пропорционални.

В чл.62 от ЗМДТ е посочено, че таксата за битови отпадъци се заплаща за услугите по събирането, извозването и обезвреждането в депа или други съоръжения на битовите отпадъци, както и за поддържането на чистотата на териториите за обществено ползване в населените места. По този начин законодателят е диференцирал отделно три вида услуги- сметосъбиране и сметоизвозване, обезвреждането на отпадъците в депа или други съоръжения на битови отпадъци и поддържането на чистотата на териториите за обществено ползване. Размерът на таксата се определя по отделно за всяка една от предоставените услуги- събиране и сметоизвозване; обезвреждане на битовите отпадъци в депа или други съоръжения; чистота на териториите за обществено ползване. Съгласно чл.66 от Закона, таксата е в годишен размер за всяко населено място с решение на Общинския съвет въз основа на План-сметка за всяка дейност, включваща необходимите разходи за осигуряване на съдове за съхраняване на битовите отпадъци - контейнери, кофи и други. Легално определение на „Съдове за битови отпадъци” е дадено в параграф 1, т.9 от ДР на Закона за местните данъци и такси, според която съдове за битови отпадъци са контейнери, кофи, кошчета на обществени места, в които се изхвърлят битови отпадъци, както и полиетиленови чувалчета за разделно събиране, събиране на битовите отпадъци и транспортирането им до депата или други инсталации и съоръжения за обезвреждането им, за проучване, проектиране, изграждане, поддържане, експлоатация, закриване и мониторинг на депата за битови отпадъци или други инсталации или съоръжения за обезвреждане на битови отпадъци, почистване на уличните платна, площадите, алеите, парковете и другите територии от населените места, предназначени за обществено ползване, границите на районите и видът на предлаганите услуги по чл.62/ посочени по горе/ в съответния район, както и честотата на сметоизвозване се определят със Заповед на Кмета на общината и се обявяват публично до 30 октомври на предходната година, а за имоти, намиращи се извън районите, в които общината е организираща събиране и извозване на битови отпадъци, се събира такса за ползване на депо за битови отпадъци и/или за поддържането на чистотата на териториите за обществено ползване. Данъчно задължени лица за заплащане на такса смет са лицата по чл.11/ аргумент от изричното препращане на чл.64 от ЗМДТ- а това са според чл.11 от ЗМДТ са собствениците на облагаеми с данък недвижими имоти, собственикът на сграда, построена върху държавен или общински поземлен имот, при учредено вещно право на ползване, данъчно задължен е ползвателят, а при концесия данъчно задължен е концесионерът.

В настоящия случай, от събраните по делото доказателства и най- вече от приложената по делото Декларация по чл.17, ал.1 от ЗМДТ е видно, че оспорващото дружество е подало Декларация по чл.17, ал.1 от ЗМДТ от 01.12.2006 година, в която е декларирало земя и сгради с дата на придобиване-22.12.2005 година и обща отчетна стойност в размер на 2 536 026.72 лева, като в тази декларация липсва отразяване, че сградата е в груб строеж. Нито в хода на

административното, нито в хода на съдебното производство обаче се представиха доказателства, че оспорващото дружество е подало коригираща декларация, в която да отрази този факт- че сградата е в груб строеж. Неоснователен е доводът на процесуалния представител на оспорващото дружество, че размерът на таксата за битови отпадъци следва да бъде определен за всеки един от притежаваните имоти-поотделно за земя и за сграда, защото на първо място, позоваването на разпоредбата на чл.10 от ЗМДТ в случая е неприложимо/ разпоредбата се отнася до данък върху недвижими имоти, като според посочената разпоредба, с данък върху недвижимите имоти се облагат разположените на територията на страната сгради и поземлени имоти в строителните граници на населените места и селищните образувания, както и поземлените имоти извън тях, които според подробен устройствен план имат предназначението по [чл. 8, т. 1](#) от Закона за устройство на територията. На второ място, единственото препращане към разпоредби относно местните данъци има по отношение на данъчно задължените лица, като законодателят е приравнил данъчно задължените лица за данък върху недвижимите имоти към данъчно задължените лица за такса битови отпадъци. Препращане относно начина на определяне на таксата в закона няма, като такова няма и в Наредбата по чл.9 от ЗМДТ. На второ място, тук е мястото да се направи разграничение между понятието „такса” и „данък”. Таксите са вид публично държавно вземане, подобно на данъците и те се определят едностранно от държавата, но за разлика от данъците, при тях е налице насрещна престация под формата на услуга. За разлика от гражданскоправните вземания не винаги има еквивалентност между същността на таксата и стойността на услугата. При определянето на таксите, подобно на данъците, се използва властническият метод на правно регулиране. Плащането им е скрепено с държавна принуда. Данъкът е парично невъзвръщаемо и едностранно установено плащане в полза на държавата, неизпълнението на което също е скрепено с държавна принуда, но за разлика от таксите, при данъците не е необходимо извършването на насрещна престация от страна на държавата, докато при таксата основно и същественото е, че държавата дължи на данъчно задълженото лице насрещна престация под формата на услуга. И данъкът и таксата, са финансови плащания, методът на правно регулиране е властнически, но таксата има възмезден характер (плаща се за получаването на услуга).

Неоснователен е доводът на процесуалния представител на оспорващото дружество, че имотът не е бил ползван от страна на оспорващото дружество, защото е бил „на етап” груб строеж”, защото на първо място, по делото липсват каквито и да било доказателства, сочещи, че дружеството е подало молба за освобождаване от заплащане такса битови отпадъци за процесния имот и за процесните периоди поради това, че е в груб строеж. На второ място, това твърдение не е подкрепено с никакви доказателства, още повече, че в закона липсва ограничение относно етап на завършеност на съответната сграда, респективно на това, таксата да не се дължи за определена категория обекти, които не се ползват или са в етап груб строеж. От всички приложени по делото доказателства от страна на административния орган е видно, че по отношение на района, в който попада нежилищният имот на оспорващото дружество, С. О. е предоставила всички видове услуги по реда на чл.62 от ЗМДТ- сметосъбиране и сметоизвозване, обезвреждане на битови отпадъци в депа или други съоръжения и поддържане чистотата на териториите за обществено ползване, като за периода от 01.01.2006 година- 31.12.2008 година от бюджета на С. О. в качеството и на концедент на концесионера” ДИТЦ”ЕАД/ за което по делото има приложен договор за концесия”, за услугите по сметосъбиране, сметоизвозване и поддържане чистотата на териториите за обществено ползване на С. О., в частност на предоставените услуги за район Л/ където попада нежилищният имот на оспорващото дружество са заплащани за всеки месец от процесните 2006 година--2008 година разходи, което сочи, че общината действително е предоставила и извършила трите вида услуги. От събраните доказателства, само оспорени от страна на оспорващото дружество- фактури, платежни нареждания, контролни листове за приемане на работата от ”ДИТЦ” и то помесечни, се установява, че С. О. е предоставяла трите вида услуги и то всеки месец. Не се представиха никакви доказателства от страна на оспорващото

дружество, че имотът му попада в територия, по отношение, на която С. О. не е предоставяла трите вида услуги, за да намери приложение разпоредбата на чл.71 от ЗМДТ. Не се представиха никакви доказателства, че по отношение на имота, собственост на дружеството е допуснато пряко договаряне с фирми, извършващи услугата по сметосъбиране и сметоизвозване, което да бъде пречка да се събира определената такса от страна на С. О.. Наред с това, според чл.23, ал.4 от Наредбата по чл.9 от ЗМДТ, освен таксата по ал.3, предприятията заплащат и такса за услугата по поддържане на чистота на териториите за обществено ползване в размер, пропорционален в промили на отчетната стойност на имотите и предоставя правомощие на органите по приходите към общинската администрация да определят такса, независимо дали имотът се ползва или не. Столичен общински съвет е предвидил подобна такса съобразявайки обществения интерес, защото териториите за обществено ползване са имоти публична и в някои случаи частна общинска собственост и чрез тях се обслужват интересите и се задоволяват специфични потребности на всички жители на общината, затова е и особено важно за тяхната поддръжка да се съберат възможно повече приходи, включително и чрез събиране на такси от собствениците на имоти, независимо то това дали собствениците генерират отпадъци или не. В този смисъл твърдението, че оспорващото дружество не е ползвало съдове за битови отпадъци през процесната 2006 година, на първо място е неподкрепено с никакви доказателства, а на второ, при казаното по-горе, без значение е този факт, след като е налице обществен интерес за поддържане чистотата на териториите за обществено ползване. Наред с това и от трите съдебно-счетоводна експертиза е безспорно установено, че С. О. е извършвала сметосъбиране и сметоизвозване в района, в който се намира процесният имот ежедневно. Обстоятелството, че оспорващото дружество е подало декларация, сочеща, че през 2007 година ще ползва само един брой контейнер тип "БОБЪР" само по себе си не означава, че от момента на придобиване на имота-22.12.2005 година до момента на подаване на декларацията същото не е генерирало отпадъци, респективно на това, че С. О. не е извършвала трите вида услуги, при което съвсем законосъобразно ответникът по оспорването е определил дължимата такса за битови отпадъци по трите предоставяни услуги от 2006 година до 2008 година в размер на 29779.09 лева за трите процесни периода и лихва за просрочие в размер на 8956.56 лева.

Неоснователен е доводът на процесуалния представител на оспорващото дружество, че по отношение на таксата за битови отпадъци за 2006 година е изтекъл давностния срок.

На първо място, съгласно разпоредбата на чл.9б ЗМДТ, действаща към момента на издаване на оспорения акт. Невнесените в срок такси се събират заедно с лихвите по [Закона за лихвите върху данъци, такси и други подобни](#) държавни вземания по реда на [Данъчно-осигурителния процесуален кодекс](#).

Съгласно чл.162, ал.2 ДОПК, вземанията от общинска такси, установени по основание със закон/ какъвто е процесният случай са вид публично общинско вземане, съгласно разпоредбата на чл.172 от ДОПК, Публичните вземания се погасяват с изтичането на 5-годишен давностен срок, считано от 1 януари на годината, следваща годината, през която е следвало да се плати публичното задължение, освен ако в закон е предвиден по-кратък срок, а с изтичането на 10-годишен давностен срок, считано от 1 януари на годината, следваща годината, през която е следвало да се плати публичното задължение, се погасяват всички публични вземания независимо от спирането или прекъсването на давността освен в случаите, когато задължението е отсрочено или разсрочено.

В случая, такса битови отпадъци за 2006 година е следвало да бъде платена най-късно до 30 ноември 2006 година/ аргумент от разпоредбата на чл.20 от Наредбата по чл.9 от ЗМДТ/ такса за битови отпадъци се заплаща на четири равни вноски в следните срокове: до 31 март, до 30 юни, до 30 септември и до 30 ноември на годината, за която се дължи/, при което предвиденият по чл.171 от ДОПК 5 годишен давностен срок е започнал да тече от 01.01.2007 година съответно на това изтичащ на 01.01.2011 година, а актът за установяване на публичното общинско вземане е от дата 15.12.2009 година- в рамките на предвидения кратък 5 годишен

давностен срок. Наред с това вземането не е погасено по давност, предвид обстоятелството, че не е изтекъл абсолютният 10 годишен давностен срок, погасяващ правото на С. О. да събере публичното общинско вземане.

В контекста на всичко изложено дотук, настоящата съдебна инстанция намира, че оспореният административен акт отговаря на условията за редовно действие на административните актове, което предполага отхвърляне на предявеното срещу него оспорване.

С оглед изхода на спора, претенцията на жалбоподателя за присъждане на разноски е неоснователна и не подлежи на уважаване. В полза на ответника по оспорването следва да бъде присъдени разноски в размер на 960 лева- заплатеното възнаграждение за адвокат.

Воден от гореизложеното и на основание чл.172, Административен съд-С.-град

Р Е Ш И:

ОТХВЪРЛЯ ОСПОРВАНЕТО НА „В. ” Г. срещу Акт.№ РД-22-52/15.12.2009 година за установяване на публично общинско от местна такса за битови отпадъци на К. на С. О..

ОСЪЖДА „ В.” Г. ДА ЗАПЛАТИ НА К. НА С. О. СУМАТА ОТ 960 ЛЕВА- РАЗНОСКИ ПО ДЕЛОТО.

На основание чл.138,ал.1 АПК,препис от решението да се изпрати НА СТРАНИТЕ.

Решението подлежи на касационно обжалване пред ВАС на РБ в14 дневен срок от получаване на препис от същото,съгласно разпоредбата на чл.211,ал.1 АПК.

СЪДИЯ: **АДМИНИСТРАТИВЕН**